

[Svend Andersen]

justitsministeren selv anførte, og derfor tilsluttede jeg mig industriministerens betænkeligheder og de ting, som måtte tages i betragtning.

Der er jo heller ikke tale om, at man præmierer arbejdsfrie indtægter. Vi har på nuværende tidspunkt ikke diskuteret, hvordan afgifterne af gevinsterne skal være. I lovforslaget står der ganske vist, at gevinsterne skal være skattefrie, men vi har jo ikke sagt, at det forslag, der foreligger her, er et forslag, der i sig selv er egnet til at blive brugt som udgangspunkt. Vi ønsker et andet forslag fra ministeren, og ministeren vil sikkert også se på, hvordan beskatningsforholdet skal være. Det er nogle af de ting, vi vil diskutere til den tid.

Hvad angår spørgsmålet om at vaske sorte penge hvide, om det er bedre, det bliver gjort her i landet end andre steder: I det omfang, det er nødvendigt, at det bliver gjort, er det da klart, at det er bedre, det bliver gjort her, og at den beskatning, der så under alle omstændigheder kommer til at falde, falder her i landet.

Men vi accepterer jo ikke sorte penge, fordi vi indfører spillekasinoer. Det er jo et helt andet problem, og vi må gennem anden lovgivning hindre, at der kan fremkomme sorte penge, men det er jo slet ikke det, der er tale om her. Vi siger bare, at hvis penge skal vaskes hvide – i det omfang det sker – så lad os da gøre det her og få de penge i kassen.

(Kort bemærkning).

**Mogens Elvensø (FP):**

Jeg vil gerne sige til hr. Lysholm Christensen, at det er ikke et forslag om kriminalitet. Det, der bliver sagt om, at man vil oprette steder for narko og steder, hvor man må stjæle, det er jo ikke realistisk. Det, vi foreslår, er ikke noget, som Kristeligt Folkeparti behøver at have moralske eller religiøse eller etiske skruller for at medvirke til, for vi ved alle sammen, at spil forekommer også i Bibelen. Der står mange steder, at man lod loddet falde.

**Arne Melchior (CD):**

På vegne af forslagsstillerne – Fremskridtspartiet og CD – har jeg al mulig grund til at takke partierne og ordførerne for denne førstebehandling. Selv den radikale ordfører var i dag indstillet på, at nu skulle de spillekasinoer indføres i Danmark, og Kristeligt Folkepartis ordfører var vel den eneste, der var afvisende, og

det har jeg da sympati for, for det står jo i programmet, og det må være svært med – som hr. Tommy Dinesen påpegede – de to dage, som netop det parti har været ude for i går og i dag.

Men lidt af det er jo selvvalgte kvaler, og jeg skal sige, at i alle f.eks. sydeuropæiske lande, hvor kristenheden spiller nok så stor en rolle, findes der altså spillekasinoer ganske lovligt og med de derværende kristelige partiers godkendelse og gode vilje, så kristendommen er jo mange ting – heldigvis da – og jeg tror ikke, at disse moralske skruller behøver at være så fremherskende.

Må jeg også sige tak til ministeren. Ministeren sagde flere ting, som jeg kunne tilslutte mig: At det skal gøres med omtanke, at der ikke skal være utilsigtede bivirkninger, at det skal være rimelige og regulerede former – helt enig. Jeg mener også, at det fremgår af lovforslaget, at det er forslagsstillernes hensigt, at det skal være sådan. At der er en lang række spørgsmål at drøfte igennem, det er vi også enige i.

Men både til ministeren og allermest til fru Kirsten Lee, som ser så mange problemer: Ih, hvor er det svært! Nej, hvor er det svært! Mon vi nu kan klare det her? Husk også på det! Og man har det også i Østrig. Og man må også lige tage det og det i betragtning. Så kompliceret er det altså ikke. Der er fyrretyve lande, de fleste af dem i vor nærhed, som har klarer dette i årtier. Hele Europa har det – også øst for jerntæppet såmænd. Men når englændere, hollændere, belgiere, schweizere, østrigere, tyskere, italienerne og spaniolere osv. osv. kan finde ud af det og har kunnet gøre det for 20 år siden, mon så ikke også danskerne skulle være i stand til at finde systemet og reguleringerne, som skal til, finde metoden? Vi skal ikke ud på et dybt eksperiment, hvor vi kan sige: Ih, det her kan gå frygtelig galt. Tænk, hvad der kan ske af tragedier.

Vi har jo snesevis af år gammelt erfaringsgrundlag fra nærliggende nationer at bygge på, og det er da meningen med udvalgsarbejdet, at vi dér skal drage nytte af disse erfaringer. Om det nu bliver justitsministeren eller – som jeg forestiller mig – hans kollega erhvervs- og turistministeren, som skal forestå de dele, så vil vi kunne regne med god hjælp til at få opklaret de udestående spørgsmål. Jeg er sikker på, at danskerne kan administrere dette her lige så godt, som f.eks. alle andre EF-landes borgere kan.